

len mellem disse Lovforslag, hvorimod de Forslag, der komme dernede fra, have Smag af Sammenkobling. Regeringen fremsætter her 4 Lovforslag og siger ganske simpelt til os: Behandl disse Lovforslag, ethvert af dem er selvstændigt og staar paa egne Ben. Vi behøve altsaa ikke at vedtage alle Regeringsforslagene, men kunne vedtage kun dem, vi i Øjeblikket synes bedst om. Men Regeringsforslagene have ogsaa efter min Mening en meget stor Fordel, som Kommissionsforslagene mangle, og det er den, at Regeringsforslaget har taget Hensyn til og faaet en nærmere Ordning af Grundskatterne her i Landet, og jeg tror egentlig, at det er det, som havner dybest i den danske Befolkning, i det mindste i Landbefolkningen. Det ærede Medlem for 7de Kreds maa tillade mig at hævde, at ihvorvel han er udgaaet af Folket, tror jeg ogsaa, at jeg har Kendskab til Stemningerne i Folket. Det er Grundskatterne, som ere indlevede i Folkebevidstheden, og det kan ikke hjælpe, at nogle enkelte statsøkonomiske Skolelærere gaa omkring og fortælle, at vi skulle ind paa noget andet, paa Formue- og Lejlighedsskat, thi Roden i Folket er egentlig for Grundskatten. Jeg kan tage et Eksempel. Det er givet, at Kommunerne have fri Adgang til at vælge, hvilken Skattemaade de ville følge; efter Kommissionens Forslag, hvori jeg har fundet en hel Del værdifulde Oplysninger, viser det sig, at næsten alle Amtskommuner ere blevne staaende ved Grundskatten, og at der i alle Sognekommunerne svares 60 pCt. efter Grundskatten, som oftest 75 pCt. Det er et klart Bevis for, at det store, brede Lag virkelig er fortrølig med dette Grundskatsystem. Jeg kan heller ikke indse, at det skulde være et saa forældet og ubrugeligt System, som mange af de Herrer ville gøre det til. Gaa vi over til Amerikas fri Land, vide vi, at naar de der udstykke Land, bliver hver tiende Lod tagen fra, og det bliver sagt, at den skal være til at afholde Udgifter af mere offentlig Natur. Der lægges altsaa der en meget stor Grundskat paa hver tiende Lod. Her er den lagt paa hver Lod i Form af en Del deraf, og da Gammelskatten blev gjort til Lov, var det ogsaa ganske simpelt ved at beregne en Del af Loddens Nettoindtægt, som skulde tilkomme Staten. Det samme var Tilfældet, da Hartkornsskatten blev paalagt; da gik Kommunerne meget nøjagtig frem ved Beregningen, saaledes at enhver Td. Hartkorn kom til at give det ansatte Nettoudbytte. Naar man færdes mellem Landmænd, bliver det

mange Gange sagt: „Han har for meget Hartkorn, eller han har for lidt, eller rettere sagt, han har godt Hartkorn“. Det er man klar over, og det tager man i Betragtning ved enhver Handel, og derfor kan man langt fra gaa let hen over Grundskatten, tilmed da vi vide, at det ikke alene er til Staten, man svarer Grundskat, men at man ogsaa svarer en stor Del af Skattebyrden til Kommunen efter Grundskatten. Den danske Landbrugsstand vil have Grundskatten forandret, og de føle sig brøstholdne ved den, som den er. Den siger, at Købstædernes Grundskatter til Staten ere meget for smaa i Forhold til deres; den fordrer, at Købstæderne skulle tage deres Part. De se, at der kommer en Masse Købstadfolk, paa en vis Maade næringsdrivende, som tidligere havde hjemme i Købstæderne, ud paa Landet, som tage vore Grunde og fylde vore Skoler og stille Fordringer til vort Vejvæsen uden at svare Grundskat; de skulle med. Dette antyder Regeringens Forslag.

Jeg vil ikke sige, at det er mig tilstrækkeligt fyldigt. Det tager Land- og Ligningsskatten; men jeg ved ikke, med hvad Ret det egentlig tager noget af Bygningsafgiften, da den højtærede Minister forleden Dag udtalte, at Bygningsafgiften var en Pendant til Gammelskatten. Men Regeringens Forslag viser Vej i den rigtige Retning, og der er ikke Spørgsmaal om, at vi gennem en Forhandling kunde komme længere frem og muligvis faa en Skattereform, der omsluttede Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten og Bygningsafgiften, saa vi fik en Skattereform helt igennem, som vi trænge til den. Her er et Parti, som siger, at disse Skatter hvile tyngende paa den store, brede Befolkning. De hvile slet ikke tyngende. Idet jeg erhverver en Ejendom, erhverver jeg samtidig Skattepligten og tager Hensyn dertil. Jeg vilde have givet mere for Ejendommen, saafremt den ikke havde været skattepligtig. Der blev i det andet Ting om Bygningsafgiften sagt, at denne hvilede paa ethvert Rum og enhver Beboer af Rummet. Dersom vedkommende ikke var saa ivrig efter at finde Anledning til at vække Misnøje, men tænkte sig rigtig om, vilde han aldrig kunne sige det. Skatten hviler ikke paa hvert Rum, men paa Ejendommen. Tror han, at Lejen vilde blive billigere, hvis denne Grundskat pludselig blev ophævet. Hvad kan Kjøbenhavn takke for, at den har den lave Procent paa sine Indtægter? Ene og alene dens Grundskat udgør 57 pCt., hvorimod